XIV. évfolyam — Celldömölk, (Kiscell) 1912 február 25. — 8. szám.

KEMENES VIDÉK

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE") — Megjelenik minden vasárnap. — („KISCZELL és VIDÉKE")

Előfizetési ár:
Egy évre . . . 4 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . 2 kor. | Egy szám ára 10 fillér

Felelős szerkesztő
Huss Gyula
Helyettes szerkesztő:
Bakonyi Imre

Celldömölk, Dömölki utca, Gombás ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

A vidéki igazsag szolgáltatás.

Az igazságra voltunk legbüszkébbek, a mióta ezen a földön ujsagokat irunk, ujsagokat olvasunk.

Az igazság földjének neveztük el mi magunk ezt az országot és az igazságban biztunk minden rossz és nagy csalódásunkban. Hogy Mátyas királylyal meghalt volna az igazság, azt is csak a közmondásokban hangoztatnuk, de meg voltunk győzodve, hogy az igazságban Magyarországon feltetlenül lehet és kell biznunk.

És most fájdalommal, rezignációval és nagy csalódásaink tudomásul vennünk, hogy már az igazság is labilis lett hazánkban. A szabadkai törvényszékről derült ki most az a lapokban, hogy az igazságot nem tudja teljesen megtelelő mertékkel merni. A törvényszék itéleteiről hosszu sorban derítette ki a szegedi tábla, hogy nem felelnek meg se a törvény se az igazság szellemének, sőt némelyikről az is kiderült, hogy homlokegyenest ellenkeznek mindazzal, a mit közönségesen az igazságnak szokás nevezni.

Szabadkán rendszerré vált az, hogy melié találnak az igazságnak. És nem szolgabiró, nem is naiv kezdő járásbirák, hanem bizonyos gyakorlattal, sőt jó conduit listával biró birak találnak mellé. Ez már feltetlenül elszomoritja azokat, a kik hittek, biztak a magyar igazságszolgáltatásban.

De az nyujt még valami kevés vigaszt, hogy azért ezek az állapotok nem gyógyithatatlanok. Azok az esetek, a melyek most nyilvánosságra kerültek, az igazságnak, — hogy ugy mondjuk — nem szervi hibái, csak a birak fizikai gyöngesegere vezethetők vissza. Nem téves erkolcsi felfogás az, a mi ezeket az itéleteket szülte, hanem az, hogy a birák fizikai ereje — különösen a vidéken — kimerült. A birák összeroskadnak a sok munka terhe alatt s képtelenek hivatásuknak ugy megfelelni, hogy az iteletek eppen az igazságszolgáltatashoz fűzött reményeket és varakozásokat kielégitsék. Hogy a birói kar tul van terhelve azt tudjuk. Nem kell azért Szabadkára menünk, a magunk pármajában is raakadhatunk ugyanezekre a jelenségekre. Mindenütt az egész országban ugy a fővárosban, mint a vidéken, tul vannak terhelve a birák. Mindenütt évekig hu zódnak el a perek, akár büntető, akár polgari perek, olyanok is, a melyektől exszisztenciák függenek.

A tulterhelt birák a törvények és igazságnak teljesen megfelelőleg valóban nem intezhetik el az ügyeiket. De elintézniök kell. El kell intézniök a pert a per kedvéért és a minősitési táblázat kedveert. A minősités ugyanis csakis az elintezett ügyek számáról számolhat be, az elintezés módjához és miékntjéhez semmi köze. Mivel pedig az ilyen minősitési táblázat a birói előléptetés alapfeltétele, természetes, hogy az ügyek elintézése a tulterheltség mellett az elképzelhető legnagyobb felületességgel és könnyelműséggel történik.

Ezt a rendszert feltétlenül meg kel változtatni. A birót nem hibáztathatjuk. Ő ugy jut előre, ugy boldogul, a hogy lehet. Igyekszik elintézni minél többet, tömegmunkát végez, kedvét veszti, csak a következő fizetési fokozat felé mered a szeme.

S a mint nézi a következő fizetési fokozat világitó tornyát, igen természetesen szem elől téveszti az igazságot. Ezt tovább folytatni nem lehet. A birákat vissza kell adni hivatásuknak, fel kell szabaditani őket a tömegmunkától és a népnek, a nemzetnek minduyájunknak, vissza kell adni bizalmát, hitét az igazságszolgáltatásban, a magyar birói karban.

Elégedett nép: boldog nemzet.

Ha figyelemmel szétnézünk ebben az országban, ha éber szemmel szemléljük közviszonyainkat, azt kell tapasztalni, hogy többnyire elégedetlenséggel találkozunk nemzetünk egyes rétegei és osztályai, főleg a népelem körében.

Jogos volna-e az elégedetlenség és a panasz? Anyira rosszak és elfajultak lennének nálunk a közállapotok, hogy ezekkel szemben nem volna más orvosságunk, mint a panaszkodás vagy az országnak hűtlen elhagyása?

Nemzetünk története azt bizonyitja, hogy láttunk mi már a mostaniaknál sokkal nehezebb napokat is de azért mégsem csüggedtünk, m[illegible] mint a pálma- saját terhünk alatt erősöd-

Az emprire-butor.

Irta: Benczik Árpád.

(A kiváló iró ötven éves irói jubileuma alkalmából közöljük ezt a sikerült elbeszélését.)

Bágyadtan nézett rám, a keserüség gunymosolyával szája szögleteben.

— Ilyenek maguk, egytől-egyik mindnyájan.

— Milyenek vagyunk?

— Szárazok, szivtelenek, nagy érzésre képtelenek. A kik nem tudnak különbséget tenni nő és nő között. Csak szerelem legyen, akárki kinálja...

— Csalódik nagyságos asszony; meg fogom magyarázni állaspontunkat a szerelem ügyében.

Ella nem volt kiváncsi a magyarázatomra. Én megertettem. Hogyis ne volna megsértve egy szep, fiatal, eszes és kedves nő, [illegible] lőgat és a kit nem akarok megérteni.

Hallgatva ültünk egymással szemben... Ella meg egy csesze teával kinált meg, aztán cigarettára gyujtott és elembe tartotta a gyufát.

— Látja ezt a gyufát?... Hogy ég! Nos, ez többet er maguknál — mindnyájuknál. Mert tud... érti? tud... mit tud! Égni tud! Holott magát meg se lehet gyujtani!

És e dobta a gyujtót megvetőleg.

— Egy gyufát sem ernek már maguk férfiak.

És maguk asszonyok? — kérdeztem én.

— Mi még nem egtünk ki. Ó, — bennünk nagy érzések szunyadnak, csak ki kell hantolni. De maguk ahhoz nem értenek. Vagy jobban mondva: Kenyelmesek. Egy tisztességes, egy urihölgy igen alkalmatlan és kényelmetlen. Nagy teher, a melytől nem olyan könnyü szabadulni mert nem lehet lerázni és végkielegiteni. Nekünk igényeink vannak s ez magukat untatja... Mit vegyenek gondot a nyakukba, mikor van kényelem is. S utóvégre...

— Mit utóvégre? Ella kidugta pici lábát a suhogó pongyola alól.

— Utóvégre azoknak is csak olyan lábacskaik vannak mint nekünk. És olyan a termetük, a szemük, az ajkuk, a foguk, mit tudom én, mi mindenük. Az, a mi nekik nincs meg, a mi csak nekünk van..., ahhoz meg maguknak nincs érzékük... Sziv, ész müveltség, modor, nevelés — meg a többi... ugyan melyik férfi keresi manapság ezeket a cikkeket?

Lunegett és megbotránkozás rezgett minden szavából...

— Viszony kell maguknak, vagy ismeretlenség, vagy épen csak kalend... hogy kivel, az maguknak mindegy. Mert a mi az emberben elokelobb magasztosabb, a mi finomabb és csiszolódbb, a mi mélyebb és igazabb nincs meg a kaszinói étlapon. Tudja barátom, mit tennék, ha férfinak születtem volna?

— Nos?

— Hát... háát... biz én szégyelném magamat, holott maga...

— Ugye e, én legkevésbbé sem szégyellem magamat.

— Egyáltalán nem, sőt olyan tüntető megelégedéssel lóbálsza a lábát és himbálja magát, mintha Romeo sohasem halt volna meg és — hogy a klasszikus példáknál maradjanak — Hero sohase vett volna uszóleckét a Bosporusban. Nincs ugy!

— Ugy van, bájos és édes, sőt kedves nagyságos asszony. Ugy van, de tudja miért van ugy?

— Nem barátocskám, nem tudom, nyilalt vissza élesen, csipősen.

— Csak azért, mert maguk se különbek nálunknál. Maguk meltók hozzánk T. i. maguk nők! Legkivalt az uri hölgyek!... Higyje el, könnyebben találni elveteve szerelmet a társadalomban alul, mint felül. Az igények és szükségletek régióiban... Anol az önzés vadon terem. Ott lenn a völgyben azok a kis mezei virágok nincsenek még elkényeztetve és egy kis figyelem, megbecsülés még meg is hatja...

— Kivált, ha Iduskának hivják, ugyebár?

Én helyt álltam.

— Edes Ella, maga leleplezget, Ám teljék benne kedve. Iduska, igenis Iduska a kis kalaposne...,

Ella tovább gunyolódott.

— A ki olyan hálás, de olyan, azert a... mennyivel is tamogatja hazonként, kedves barátom?

A Jánosháza-vidéki Takarékpénztár R.-T. 1911. évi zárszámadása.

Mérleg- számla.

TARTOZIK — KÖVETEL.

	VAGYON		Korona	fill.
189	Pénzkészlet		24,835	31
198	Váltó (jelzálogilag biztositva 150,000 K.)		1.449,151	—
200	Jelzálog		849,777	—
193	Fedezet melletti folyószámlák		237,797	14
130	Ingatlanok: Intézeti ház	15 400·—		
6/II	K. iszkazi földbirtok	13 840·—	29,240	—
192	Értékpapir		11,049	—
I/II.	Giró-számla (O. M. Bank)		1.342	07
7/II	M. kir. postatakarékpénztár		950	45
144	Felszerelés		870	—
185	Előre fizetett visszleszámitolási kamat		3547	—
			2.108,558	97

	TEHER		Korona	fill.
	Részvénytoke	200.000·—		
152	Tartalékalap	147,000 —		
170	Biztositeki alap	11 000·—	358,000	—
180	Nyugdijalap		9,984	—
190	Takarékbetétek	1 179.813·29		
193	Folyószámla betétek	67,862 32	1.247,675	61
11	Visszleszámitolt váltók		435,951	66
171	Adóhatralék		100	—
181	Átmeneti kamat		10,668	—
67	Mult évi nyeremény áthozat	383 84		
	1911 évi tiszta nyereség	45,795·86	46,179	70
			2,108,558	97

Veszteség- és nyereség számla.

TARTOZIK — KÖVETEL

Folyószám	VESZTÉSÉG.		Korona	fill.
195	Takarékbetét kamat	46,443·98		
191	Folyószámla	2090·60	48,534	58
171	Kamatadó befizetve	4753·39		
	fizetetlen	100·—	4,853	39
194	Kezelési költség		2,755	55
184	Fizetések		9,760	—
185	Visszleszámitolási kamat		21,158	16
179	Adók		8 548	24
104	Nyugdij-alap kamatai		572	—
130	Ingatlanból leirás	800 —		
144	Felszerelésből leirás	90 —	390	—
	Nyeremény egyenleg		46,179	70
			142,751	42

	NYERESÉG		Korona	fill.
67	Mult évi nyeremény áthozat		383	84
181	Váltó és jelzálog kamat		122,561	80
191	Folyószámla kamat	16,677·10		
191	Idegen intézeteknél elhelyezett tőkék kamatai 440.20		17.117	30
186	Értékpapir kamat		370	—
182	Üzletdij és egyéb bevételek		1,718	48
188	Hazber		600	—
			142,751	42

A pénztárért:
Rauch Sándor s. k., pénztárnok.

Horváth Miklós s. k., elnök

dukai Takách Márton s. k., igazgató.

Zollner Ferencz s. k., aligazgató.

A könyvelésért:
Márkus Gyula s. k., cégjegyző-főkönyvelő.

Benyó István s. k., ig. tag.

Dr. Götzl Gyula s. k., ig. tag.

Kohn Arnold s. k., ig. tag.

[illegible] tüzetesen átvizsgáltuk a fő- és egyéb üzleti könyvekkel összehasonlitottuk, s mindenben megegyezőnek és helyesnek találtuk.

Jánosháza, 1912. január hó 31-en.

Dr. Maróthy László s. h., f. b. elnök.

Löbl Ignácz s. k., f. b. tag.

Tompa Mihály s. k., f. b. tag.

Jaszovszky György s. k., f. b. tag.

JÓL JAR,
ki velem kezdi!
Finom, fess, elegáns
és olcsó cipot kap
GOTTLIEB IZIDOR
„Turul“ cipőraktárában
CZELLDÖMOLK
Sági-utca

Nyomtatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty“-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Dévecseriben 1912

XIV. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1912 február 25. 9. szám.

KEMENES VIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Az előfizetési értekezletek: kedd, szerda és csütörtökön

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula
Helyettes szerkesztő:
Bakonyi Imre

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

A vidéki igazsag szolgáltatás.

Az igazságra voltunk legbüszkébbek, a mióta ezen a földön ujságokat irunk, ujságokat olvasunk.

Az igazság földjének neveztük el mi magunk ezt az országot és az igazságban biztunk minden rossz és nagy csalódásunkban. Hogy Mátyas királylyal meghalt volna az igazság, azt is csak a közmondásokban hangoztattuk, de meg voltunk győzodve, hogy az igazságban Magyarországon feltetlenül lehet és kell biznunk.

És most fájdalommal, rezignációval és nagy csalódassal kell tudomasul vennünk, hogy már az igazság is labilis lett hazánkban. A szabadkai törvényszékről derült ki most an a lapokban, hogy az igazságot nem tudja teljesen megfelelő mertékkel merni. A törvényszék ítéleteiről hosszu sorban deritette ki a szegedi tábla, hogy nem felelnek meg se a törvény se az igazság szellemének, sőt némelyikről az is kiderült, hogy homlokegyenest ellenkeznek mindazzal, a mit közönségesen az igazságnak szokás nevezni.

Szabadkán rendszerré vált az, hogy mellé találnak az igazságnak. És nem szolgabiró, nem is naiv kezdő járásbirák, hanem bizonyos gyakorlattal, sőt jó conduit listával biró birak találnak mellé. Ez már feltetlenül elszomoritja azokat, a kik hittek, biztak a magyar igazságszolgáltatásban.

De az nyujt még valami kevés vigaszt, hogy azért ezek az állapotok nem gyógyithatatlanok. Azok az esetek, a melyek most nyilvánosságra kerültek, az igazságnak, — hogy ugy mondjuk — nem szervi hibái, csak a birak fizikai gyöngesegere vezethetők vissza. Nem téves erkölcsi felfogás az, a mi ezeket az itéleteket szülte, hanem az, hogy a birák fizikai ereje — különösen a vidéken — kimerült. A birák ö-szeroskadnak a sok munka terhe alatt s képtelenek hivatásuknak ugy megfelelni, hogy az iteletek eppen az igazságszolgáltatashoz füzött reményeket és varakozasokat kielégitsék, Hogy a birói kar tul van terhelve azt tudjuk. Nem kell azért Szabadkára menününk, a magunk pármajában is raakadhatunk ugyanezekre a jelenségekre. Mindenütt az egész országban ugy a fővároson, mint a vidéken, tul vannak terhelve a birák. Mindenütt évekig huzódnak el a perek, akár büntető, akár polgari perek, olyanok is, a melyektől exszisztenciak függenek.

A tulterhelt birák a törvények és igazságnak teljesen megfelelőleg valóban nem intézhetik el az ügyeiket. De elintézniök kell. El kell intézniök a pert a per kedveért és a minősitési táblázat kedvéert. A minősités ugyanis csakis az elintezett ügyek szamáról számolhat be, az elintezés módjához és miékntjéhez semmi köze. Mivel pedig az ilyen minősitési táblázat a birói előléptetés alapfeltétele, természetes, hogy az ügyek elintézése a tulterheltseg mellett az elképzelhető legnagyobb felületességgel és könnyelműséggel történik.

Ezt a rendszert feltétlenül meg kel változtatni. A birót nem hibáztathatjuk. Ő ugy jut előre, ugy boldogul, a hogy lehet. Igyekszik elintézni minél többet, tömegmunkát végez, kedvét veszti, csak a következő fizetési fokozat felé mered a szeme.

S a mint nézi a következő fizetési fokozat világitó tornyát, igen természetesen szem elől teveszti az igazságot. Ezt tovább folytatni nem lehet. A birákat vissza kell adni hivatásuknak, fel kell szabaditani őket a tömegmunkától és a népnek, a nemzetnek minduyájunknak, vissza kell adni bizalmát, hitét az igazságszolgáltatásban, a magyar birói karban.

Elégedett nép: boldog nemzet.

Ha figyelemmel szétnézünk ebben az országban, ha éber szemmel szemléljük közviszonyainkat, azt kell tapasztalni, hogy többnyire elégedetlenséggel találkozunk nemzetünk egyes rétegei és osztályai, főleg a népelem körében.

Jogos volna-e az elégedetlenség és a panasz? Anyira rosszak és elfajultak lennének nálunk a közállapotok, hogy ezekkel szemben nem volna más orvosságunk, mint a panaszkodás vagy az országnak hütlen elhagyása?

Nemzetünk története azt bizonyitja, hogy láttunk mi már a mostaniaknál sokkal nehezebb napokat is de azért mégsem csüggedtünk, mégsem vesztettük el, sőt, mint a pálma- saját torhünk alatt erősöd-

Az emprire-butor.

Irta: Bencik Árpád.

(A kiváló iró ötven éves irói jubileuma alkalmából közöljük ezt a sikerült elbeszélését.)

Bágyadtan nézett rám, a keserüség gunymosolyával szája szögleteben.

— Ilyenek maguk, egytől-egyik mindnyájan.

— Milyenek vagyunk?

— Szárazok, szivtelenek, nagy érzésre képtelenek. A kik nem tudnak különbséget tenni nő és nő között. Csak szerelem legyen, akárki kinálja . . .

— Csalódik nagyságos asszony; meg fogom magyarázni álláspontunkat a szerelem ügyében.

Ella nem volt kiváncsi a magyarázatomra. Én megértettem. Hogyis ne volna megsértve egy szép, fiatal, eszes és kedves nő, a ki folyton cellozgat és a kit nem akarok megérteni.

Hallgatva ültünk egymással szemben . . . Ella meg egy csesze teával kinált meg, aztán cigarettára gyujtott és elembe tartotta a gyufát.

— Látja ezt a gyufát? . . . Hogy ég! Nos, ez többet ér maguknál — mindnyájuknál. Mert tud . . . érti? tud . . . mit tud! Égni tud! Holott magát meg se lehet gyujtani!

És eldobta a gyujtót megvetóleg.

— Egy gyufát sem érnek már maguk férfiak.

És maguk asszonyok? — kérdeztem én.

— Mi még nem egtünk ki. Ő, — bennünk nagy érzések szunyadnak, csak ki kell hantolni. De maguk ahhoz nem értenek. Vagy jobban mondva: Kenyelmesek. Egy tisztességes, egy urihölgy igen alkalmatlan és kényelmetlen. Nagy teher, a melytől nem olyan könnyü szabadulni mert nem lehet lerázni és végkielégiteni. Nekünk igényeink vannak s ez magukat untatja . . . Mit vegyenek gondot a nyakukba, mikor van kényelem is. S utóvégre . . .

— Mit utóvégre? Ella kidugta pici lábát a suhogó pongyola alól.

— Utóvégre azoknak is csak olyan lábacskáik vannak mint nekünk. És olyan a termetük, a szemük, az ajkuk, a foguk, mit tudom én, mi mindenük. Az, a mi nekik nincs meg, a mi csak nekünk van . . . ahhoz meg maguknak nincs érzékük . . . Sziv, ész müveltség, modor, nevelés — meg a többi . . . ugyan melyik férfi keresi manapság ezeket a cikkeket?

Lihegett és megbotránkozás rezgett minden szavából . . .

— Viszony kell maguknak, vagy ismeretlenség, vagy épen csak kalend . . . hogy kivel, az maguknak mindegy. Mert a mi az emberben elökelőbb magasztosabb, a mi finomabb és csiszoltabb, a mi mélyebb és igazabb nincs meg a kaszinói étlapon. Tudja barátom, mit tennék, ha férfinak születtem volna?

— Nos?

— Hát . . . háát . . . biz én szégyelném magamat, holott maga . . .

— Ugye-e, én legkevésbbé sem szégyellem magamat.

— Egyáltalán nem, sőt olyan tüntető megelégedéssel lóbázza a lábát és himbálja magát, mintha Romeo sohasem halt volna meg es — hogy a klasszikus példáknál maradjanak — Hero sohase vett volna uszóleckét a Bosporusban. Nincs ugy!

— Ugy van, bájos és édes, sőt kedves nagyságos asszony. Ugy van, de tudja miért van ugy?

— Nem barátocskám, nem tudom, nyilalt vissza élesen, csipősen.

— Csak azért, mert maguk se különbek nálunknál. Maguk meltók hozzánk T. i. maguk nők! Legkivalt az uri hölgyek! . . . Higyje el, könnyebben találni elvéteve szerelmet a tarsadalomban alul, mint felül. Az igények és szükségletek régióiban . . . Ahol az önzés vadon terem. Ott lenn a völgyben azok a kis mezei virágok nincsenek még elkényeztetve és egy kis figyelem, megbecsülés meg meg is hatja . . .

— Kivált, ha Iduskának hivják, ugyebár?

Én helyt álltam.

— Édes Ella, maga leleplezget, Ám teljék bennē kedve. Iduska, igenis Iduska a kis kalaposné . . .

Ella tovább gunyolódott.

— A ki olyan hálás, de olyan, azért a . . . mennyivel is támogatja havonként, kedves barátom?

tünk. Miért várjuk tehát mástól, valami csodától, helyzetünk javitását, mikor egészen a mi hatalmunkban, a mi kezünkben?

Fájó igazság, hogy mégsem állunk ott ahol állhatnák és ahol állanunk kellene. Azért nem, mert a magyar ősi széthuzás, a közönyosség és a könnyü élet után való erőszakos törekvés átokként nehezedik minden intézményünkre. Összetartani jóban rosszban, a haza védelmében és felvirágoztatásában tenni és pedig önzetlenül, nemcsak magunkért hanem élvezni és sokkal többet dolgozni, a ki ezekre megtanitaná a magyart az lenne e honnak második megalapitója. Mivel az országunk mezőgazdasággal foglalkozó állam lévén, legnagyobb részben földmüvelő elemmel bir, nagyon természetes, hogy leginkább ennék a népnek sorsa érdekli mindazokat, kiket hazánk és nemzetünk jövője érdekel. Ez az osztály, — mint egy hires nemzetgazdász mondja — a nemzet fájának gyökere. A korona virágai, levelei sőt ágai és maga a törzs is elhalhat, de ha a gyökérzet egyészséges ezek ismét megifjulhatnak. Ám hol a gyökér nem sokat ér, ott az egész fa is tönkre megy.

Rendre takarékosságra kellene szoktatni a népet ez előmozditja a társadalmi osztályok között a békességet. A közmondás is azt tartja hogy „rend a lelke mindennek“ Mert ahol rend nincs, ott nincs megelégedés, a rend ellenben a boldoguláshoz vezet. A munkában rendhez szokjék és ezáltal előre haladjon. Mert mi az oka a köznép hátramaradásának, különösen az anyagi téren? Az, hogy nem akkor és nem ugy teljesitti kötelességét, a mikor és ahogyan hellene. Megtörténik ugyis gyakran, hogy a mikor tavaszban kellene elvégeznie, a nyárra halasztja, a mit pedig nyárban kellene tennie, azt őszre bizza, mig egyszer az tán megérkezik a kietlen tél, a mikor takaritani többé nem lehet. És ha adósságot csinál, ha kölcsönt vesz fel, ezzel sem birnak rendesen, igy aztán nem fogy a tartozás sőt ellenkezőleg: szaporodik a kamat, nyakába szakad a pör, a nyomoruság.

A renden kivül takarékosságra is kell szoktatni a népet. Erre ugyan nem kellene nevelni a népet, ha az önzésben a tösvénységben állana a takarékosság, mert annyi bizonyos, hogy senki mohóban nem kapna a pénz után és senki nem adja nehezebben ki, mint ő.

Közcélokra éppen nem szeret áldozni. Idealizmust nem igen találunk nála. Mindent abból a szempontbol néz és itél meg: van e belőle anyagi haszon? E két szélsőség között van az arany középut: a józan takarékosság, melyre népünket szintén nevelnünk kelll.

Ha ezeket beolthatjuk a nép lelkületébe, akkor elősegitjük ezáltal a társadalmi osztályok között való békességet. A békesség az emberiség egyik legdrágább kincse. Mert: ahol a béke, ott az áldás, ahol az áldás, ott az Isten és ahol az Isten ott szükség nincsen!

Egy jó házból való zsidó fiu bádogostanoncul felvétetetik.

Lőwy Dezső
bádogosmesternél
CELLDÖMÖLKÖN.

1—2

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztithatatlan, soha javitást nem igényel. Tüzmentes, fagymentes, vizhatlan és viharálló

Alatta a padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg

KÖNNYÜ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kg., holott a holott a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., igy palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebbmenő jótallás!

Felvilágositást, árjegyzéket és mintát kivánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár R.-T. :: Jánosháza.

Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

HIREK.

— **Herbst Géza jubileuma.** Vármegyénk alispánja már 25 eve müködik a közügyek terén s ez alkalomból a hétfői ünneplés alkalmával csak délelőtt mint egy 74 taviratot és ugyanannyi üdvözlő levelet kézbesitettek a jubilánsnak. Az üdvözlők között volt Szell Kálmán és Székely Ferenc igazságügyminiszter is.

— **Polcer Dezső németujvári szolgabiró.** Február hó 18-án tartott Vasvármegye törvényhatósága közgyülést, a melyen elintézésre került a németujvári szolgabiró állás betöltése. Az állásra Polcer Dezső tb. szolgabiró egyhangulag választatott meg, a ki állását valószinüleg március 1-én foglalja el.

— **Kinevezés.** *Békássi* István dr. vasvármegye főispanja *Götzl* Gyula dr. jánosházai orvos tiszteletbeli járasorvosává nevezte ki.

— **Tolvaj cseléd.** *Kovács* Rozália mint cseléd szolgalt Celldömölkön már hosszabb idő óta *Perényi* Károly máv. mozdonyvezetőnek lakásán, a kitől különféle ruhanemüeket 10 kor 50 filler értékben elopott. A cseled a lopást elismerte s ezért feljelentetett a helybeli kir. járásbiróságnal.

— **Megszüntetett ügyvédi iroda.** *Berzsenyi* Dezső celldömölki ügyvéd ügyvédi irodáját beszüntette és ezen körülmenyt már a szombathelyi ügyvédi kamaranál be is jelentette.

— **Sulyos testi sértés** *Göri* Lajos ostfiaszszonyfai lakos n szóváltásból kifolyólag Rusznyák János ostfiasszonyfai lakos e hó 18-an, sulyos testi sertest ejtett. Feljelentetett a celldomölki kir. járásbiróság, mint büntető biróságnal.

— **Liliomtipró cigány.** Sándor Ernő bobai 17 éves muzsikuscigany allott törvényt a szombathelyi kir. törvényszék büntető tanacsa előtt, öt rendbeli liliomtiprással vadolták a füstöskepü suhancot. A törvényszék Feherpataki Laszlo dr. elnöklésével itelkezett a cigany felett, a vádhatóság kepviseletében Halasy Viktor dr. kir. ügyész Persze a cigány ketségbeesetten védte a maga igazát, de a biróság bűnösnek találta és nyolc holnapi börtönre itélte s nehogy időközben a büntetés elől megugorjon, előzetes letartóztatásba helyezte őt az elnök.

— **A sportegylet bálja.** Hétfőn este gyültek össze a Griffonban a celldömölki sportegylet tagjai, hogy a Japán-kert javára rendezett mulatság érdekében mulassanak. A válogatott tarsaság vigan mulatott a reggeli órákig a mulatság azonban gyenge lefolyásu volt, a mit főleg az előző napon is tartott mulatságnak tulajdonithatunk.

— **Nyilvános köszönet.** A Kemenesaljai Közgazdasagi Hitelban részvenytársaság a Celldömölki kat. legényegylet javára 20 koronát volt kegyes ez idén is adományozni. A legényegylet nevében ez uton is kifejezzük hálás köszönetünket. Celldömölk, 1912. febr. 22. Bán János egyleti elnök.

A mennyi magának egy kalapra is alig futná ki. Mibe is került a maga urolsó kalapja?

Ella hanyag unottsággal dőlt hátra székében és legyezőjével a pamlag karfáját veregetve, sziszegett:

— Hogy értsem ezt, kedves barátocskám, csak nem hiszi, hogy az én szerelmemnek számlákkal gyujtok alája . . .

— Legkevésbbé sem, hisz a maga férje milliomos és automobilja az ablaka alatt trüszköl . . .

Ella kész volt a felelettel.

— A szerelem nem törődik az összeférhetetlenséggel. Egy férj s a szerelem nem incompatibilis! A szerelem, az igaz, a valódi, a legendás szerelem nem hirdetteti ki magát az anyakönyves tábláján, sőt homályba rejtőzik s minél titkosabb, annál boldogitóbb.

— Vagyis maga, kedves kis Ellácska, azt gondolja, hogy az öreg férj, ha gazdag, igen jól megfér egy ifju szeretővel . . . De én nem igy érzek! En Iduskával holmi formák nélkül is megélhetek, de magával, Ella, csak mint férje jelenhetnék meg a világ előtt.

Ella kivágta magát.

— Nos, hát miért nem fedezte fel ezt az érdekes kis titkot már régen? . . . Miért nem tett próbára, hogy mit szólnék hozzá?

— Mert bizonyos voltam benne, hogy nem fog követni.

Ella megfelelt:

— Egy nagy érzésért a nő mindenre kész.

— Még arra is, hogy lemondjon a páholyról, eladja automobilját!

Ella rámszögezte diadalmas tekintetét.

— Talán még arra is!

— Ugy hát édes Ella, hagyja el mindjárt holnap a férjét. Mert én magát szeretem és elveszem! Ne vesztegessünk egy napot se Röktönözzön mielőbb egy gyönge kis hütlen elhagyást . . . De mielőbb! Mert a hat hónapi különélés kényszerüsége nagyon bosszantó!

Ella elnevette magát.

— Ugyan ne bomoljon! Ilyen gyerekesen nem lehet engem törbecsalni. Csak maradjon az Iduskánál.

Tervem készen volt, a párbajból nekem kellett győztesen kikerülni . . .

— Ismétlem — ismétlem ajánlatomat. Ha nem vallja, bebizonyitotta, hogy semminemü nagy érzés nem lappang mögötte, csak egy kis unalomüző szeretkezés, a melynek az érzéshez semmi köze.

Ella tiltakozik.

Bizonyitsa be!

— Be is bizonyitom, mert én már régóta szeretem. S ezennel magára teszem a kezemet és lefoglalom . . . az enyém! Az én feleségem!

— Ohó — ohó!

— Semmi ohó! Bizonyitékot kért, ime a bizonyiték.

— Es megragadtam a kezét és csókokba fullasztottam. Es megöleltem a derekát és karjaimba temettem.

Ella tehetetlenül vergődött ölelésemben . . .

— Bocsásson . . . bocsásson el . . . férjem beléphet!

— És aztán?

S a hajlékony, simulékony termetet még szorosabban magamhoz tapasztottam . . .

— Maga goromba . . . Ehhez én nem vagyok szokva . . .

Mit gondol . . . Hogy Iduskájával van dolga? Menjen . . . ne lássam többé?

Kitépte magát.

— Tessék! Megjósoltam, ugy-e? Maga az a ki nem tud szeretni . . .

— De igen is tudok.

— Hát legyen az enyém.

— Nem bánom, hát jól van, a maga felesége leszek. Akár mindjárt megrendülhetjük a szalonunkat

— Jól van, rendeljük meg, empire-stilben. Én az empiret imádom.

Ella rám meredt.

— Maga az empiret szereti?

— Igenis, én az empiret imádom.

Egy e határozás villant végig Ella arcán.

— Ha maga szereti az empiret, sohasem lehetek a felesége.

Elcsodálkoztam.

— S ugyan, miért nem?

— Mert én meg ki nem állhatom és olyan emberhez, akinek az empire-stil tetszik, nem tudnék nőül menni. Megértett? Pá, magának édesem.

— **A munkás sorsa.** A mult héten a munkás sorsát megpecsetelő esemény történt a sághegyi bazaltbányában. Dümon Peter munkás egy viztartó kazán elhelyezése alkalmával a kazánt egy másodperccel előbb eresztete el, mint a vele dolgozó többi társai, a mi saját vesztét okozta, a kazán ráesett a jobb keze fejére és összezuzta az ujjai hegyét.

— **Uj iparosok a járásban** Id. Pusztai Ferenc ács Jánosháza, Schütz Gyula kőfaragó Celldömölk és Zukovits Kálmán cséplés Jánosháza, — iparuk folytatására engedélyt nyertek az iparhatóságtól.

Utóállitások. Az utóállitást a miniszter elrendelte tehat a kik gyermekeiket póttartalékba helyezésére igényt tartanak, kervenyeiket nyujtsak be a szolgabiróságnál.

— **Országos vásár.** Celldömölkön a bőjtelői országos vásár f. hó 26 án azaz holnap fog megtartatni. Ha az idő kedvez, ugy sikerülni fog a marhavásár.

— **Az ipartestület köszönete.** A Kemenesaljai Közg. Hitelbank mult év nyereségéből az idén a celldömölki ipartestület javara 20 koronát adományozott, melyert hálás köszönetet mond az ipartestület elnöksege.

— **Nyilvános köszönet.** A Kemenesaljai Közg. Hitelbank r. t. a mult évi üzleti nyereményéből a celldömölki „Erzsébet“ jótékony nőegylet részére 20 koronát adomanyozott, melyért ezuton fejezi ki hálás köszönetét az egylet elnöksége.

— **Az ifjuság önképzőkör estélye.** Vége a mulatozásoknak, elmult a farsang! a mult vasárnap volt az utolsó farsang, ekkor tartotta a celldömölki ifjusági önképzőkör mükedvelő szinielőadás al egybekötött farsangi estélyét a Griff-szállóban melyet az érdeklődő közönség szép számban megtöltött. A jelenlevők bizony a legkevésbé nem csalódtak az est sikerében, mert a mükedvelők sikerökben önmagukat multak felül es altalános volt a meggyőződés, miszerint hivatásos szinésztársaság semmiképen nem tud elismerésre méltóbb előadást produkálni. Ludván Sándor ág. ev tanitó rendezése sokban elősegitotta az udvari bál szereplőinek sikerét. A hölgyszereplők iránt altaláuos volt az elismerés, de a tanácsos szerepében találóan maszkirozott Horváth Béla és Glanzvix G. Izor okleveles tanc,-modor-és illemtudort játszó Nagy László minden mozdulatukkal a közönség zajos tetszését vivták ki. A bohózat után Finkelstein Rezsin szavalta Ábrányi Emil „Keresem az Istent“ cimü költeményét, a mely a halgatóság nagy tetszését vivta ki, mely után Reich Margit és Horváth Béla a „Hipnotizmus“ diadalt, majd az előadás befejezőjeként Szalóki Rózsi lépett a deszkákra, előadván az „Asszony szeretnék lenni“ cimü monológot. Minden szereplő megérdemelte ugy összhangzatos előadásukért, mint szinpadi otthonosságukért és szerepük alapos tudásáért az elismeres tapsait, de volt is benne reszük ugy a szereplőknek, mint a rendező Ludván Sándornak. Előadás után tánc következett, melyhez a zenét Sárközi Géza bandája szolgáltatta. A közönség körében olyan hireket is hallottunk, hogy a darabot megismételtetni szeretné valamelyik estén. Felülfizetők névjegyzékét következő lapszámunkban közöljük.

— [illegible] folyó évi február hó 10-én a község[illegible]ben szépen sikerült táncmulatságot rendezett. A volt tanitványok szeretete, hálája nyilatkozott meg akkor, midőn a tiszta jövödelmet 140 K. egy egy az iskolához beszerzendő hermonium javára szánták. Felülfizettek a következők: Kocor Márton 4 kor. Nagy Sándor (Celldömölk, Péter Mihály (Celldömölk), Szabó József gőzmalomtulajdonos (Celldömölk) 4—4 kor. Sebestyén János vendéglős Rotschild Miksa, Bruckner Adolf, Nagy István (Celldömölk), Csajbók Ernő, Somogyi Mihály, Király Kálmán, Nagy Kálmán, Hanzsér Elek, Pálinkás Gésa, Kovács Sándor, korjegyző 2—2 kor. Günsbenger Lipót, Kovács Denes, Dóra Nándorné, Torma János (Köcsk) Osvald Sándor, Nagy Miklós, Kiss Kálmán, Maár Elek. Molnár Mihály, Ambrus Péter, Hanzsér Lajos biró, Vadászy Pál. Bagarus Mihály (Kemeneshőgyész), Kovács József. Reniport Mihály, Molnár János, Szedenics János, Pető József 1—1 kor. Nagy János 50 fillér Vörös Sandor 30 fillér kiknek ez uton mond a rendezőség köszönetet.

— **A világ legnagyobb toronyórája** bizonyára a hamburgi Mihály-templom tornyán van. A négy számlap mindegyike 7·8 méter átmérőjü, ugy [illegible] a másikig 41 centiméter utat tesz meg. Mindegyik percmutató ellen sulyával együtt körülbelül három métermázsa sulyu. Ötféle kerekmüve van az órának, a mutatószerkezet, a negyedet ütő szerkezet, a félórát ütő szerkezet azután a tulajdonképeni teljes órát ütő szetkezet, végül az imára szólitó harang óramüve, mely napjában háromszór (reggel ötkor, délben és este ötkor) müködik, miközben az órát jelző ütések után minden alkalommal 9—9 ütést mér a négy nagy harang legnagyobbikára. A jármüvet villamos uton csillagászati ingaóra szabályozza mely a templom alsóbb helyiségében van folálitva, ujaban e normalórát közvetlenül a hamburgi csillagvizsgálóval ákarják össze kötni, hogy igy az óra mindig a legpontósabb időt mutathassa. A torony óramüvei villamos uton önmüködően lesznek felhuzva, ugy hogy a toronyórának semmiféle ember segitégre szüksége nincsen.

— **Háztartás.** A magyar gazdasszonyok népszerü és bőtartalmu lapja a „Háztartas“ immár a tizen nyolcadik évfolyamába lépett. Erdős József. a lap uj kiadótulajdonosa felkérésének engedve, Kürthy Emilné a „Háztartás“ alapitója és tizenötéven át volt szerkesztője két évi szünetelés után ismét átvette a lap szerkesztését és ezt ezentul is abban az irányban s szellemben fogja vezetni. melynek közkedveltségét köszönheti. A „Háztartás“ minden hó 1, 10, es 20 án jelenik meg diszes kiallitasu képes füzetben. Tartalma felöleli a magyar gazdasszonyvilág minden háztartási tudnivalóit. Természetesen elsősorban a konyhabeli dolgokkal foglalkozik, évente ezernél több kiprobált ételreceptet közölve, de amellett g ndja van az időszerü (szezon) gazdasági és háztartási teendők ismertetésére is Szorakozásul közöl regényeket, novellákat, humoros apróságokat rejtvenyeket, melyek megfejtői között értékes dijakat sorsolnak ki. Utóbbi számában ételrecept pályázatot hirdet, amelyben kizárólag a lap előfizetői vehetnek részt olyan jóizü ételek leirásával, amelyek a vagy sajat, vagy vidékük különlegességei s amelyek semiféle szakácskönyvből; vagy közlönyből nem ismeretesek. A hét legjobb ételrecept jutalmául kb. 150—korona értékü dijak és készpénz lesz kisorsolva. Beküldési hataridó április 10-ke. Időnként pályázatot hirdet egyeb közérdekü kérdésekre igy egy országos gyermekszépségversenyt rendez, melyek nyertesei nagy ertekü dijakat kapnak jutalmul. A „Háztartas“ negyedévenként egy-egy gazdag tartalmu ünnepi szamban jelenik meg. Előfizetesi dija $^1/_4$ evre 3,—korona, $^1/_2$ évre 6—korona, egész évre 12.—korona. A most belépő negyedéves előfizetők kivételes kedvezményként — január elsejétől junius végéig, tehát teljes félévig kapják a lapot, ingyenes mutatványszámokkal készségesen szolgál a „Haztartás“ kiadóhivatala, Budapest, VI. Eötvös-utca 36.

— **A tapolcai csepkőbarlangot** ez év április elsején adják át a forgalomnak. A társaság már most tárgyal Gróf Gyula tapolcai lakóssal a badacsonyi szőlőtelep tulajdonosával, hogy a barlang vezetését vegye át. A csepkőbarlang, mely a város északi részén van, kitünő fürdőül is fog szolgálni; mert a viz, mely a tapolcai tónak is forrása, télen-nyáron 16—18 fok.

— **Gólya a repülőgépen.** Manapság épen nem ritka dolog, hogy a világra jövendő uj polgárok a közlekedési eszközöket választják ki legelső szereplésük szinhelyévé. A föld alatti vasut, az autó. a villamos, a gyorsvonat a tengeren járó óriási hajó már valamenyien szerepeltek születési helyekül, s ilyen esetekben az ujságok mindig megható történeteket tudnak regelni a leleményes gólyáról. Most azonbau eddig igazán páratlan esetet jelentenek, melynek rekord jellegét lehetetlen volna eltagadni. Es honnan jelentik a rendkivüli esetet? Persze Amerikából, mely dehogy engedné át ezt a dicsőséget a vén Európának! A szenzácios jelentés szerint Fulson newiorki bankárnak a napekban egészséges fia szülletett, még pedig aeroplánban. A rendkivüli eset igy történt. Január utolsó napjainak egyikén a bankár és áldot állapotban levő neje kedvet kapott arra, hogy repülógépen szálljon, Aviatikus aki már több izben tett eredményes utat több utassal, keznél volt s igy, a Fulton házaspár vigan szelte a levegőt. A repülés kitünöen sikerült s a repülő gép elérte a 150 méternyi tekintélyes magaságot. Ekkor azonban a pilóta kénytelen volt gépével hirtelen leereszkedni a földre, mert mrs. Fulton ugy érezte, hogy ez bizonyos, későbbre [illegible] esemény programon kivül be fog következni. És csakugyan, alig ert földet a Wright-tipusu biplán, mikor az uj világpolgar hangos kiabálasal „megpillantotta a villágosságot.“ A pilota nem tudta megállani ama megjegyzes nelkül, hogy repülései közben már igen sokféle madaral talal[illegible] visszaemlekezni, hogy

valaha golyát látott volna. Mindazon által természetesen őrült a ritka találkozónak, s ő volt az első, aki gratulált a boldog házaspárnak.

— **Az alkoholizmus ellen.** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter 3182. sz. allatt elrendelte, hogy folyó évtől kezdve minden év hamvazó szerdája előtti hétfőn—ezidén február 19-én —az ellemi iskolában az alkoholizmus káros hatásai az iskolák növendékeivel behatóan megismertessenek.

Méhészeknek fontos!

Mékkaplárokat, mézpergetőket, viaszolvasztó üstöket, keretléceket, müléppeket és a méhészetben szükséges összes eszközöket

Kühne Ferencz utóda cég,

Budapest, I. Atilla-utca 99 sz.

szállit legjobban.

Kérje az 1912 évi „Méhészeti utmutató“ és nagy árjegyzék ingyen való megküldését.

Szőlő-oltványokat

szállit amerikai sima és gyökeres vesszőket különfajokban. fajokban. fajtisztaságért jótál va legdusabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbizhatóbbnak ismert:

Küküllőmenti első szőlőoltvány telep

Tulajdonos:

Gaspari Frigyes.

Medgyes 63 sz. (Nagyküküllő m.)

Tessék képes árjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben találhatók az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, ennélfogva minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől ugy szó- mint irásbelileg bizonyságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbizhatóságáról.

Butorok.

hálók, ebédlők, uriszobák, szalonok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és kastélyberendezések, vas- és rézbutorok, szőnyegek. függönyök, csillárok és zongorák szállittatnak bárhova

készpénzért, vagy rendkivül előnyös fizetési feltételekkel.

Diszes nagy butor album 1 korona. Teljes berendezésnél utazó mintákkal dijmentesen küldetik bárhova.

Modern Lakberendezési Vállalat

BUDAPEST, IV., GERLÓCY-UTCA 7.

(Központi városháza mellett.)

SZŐLŐOLTVÁNYOK.

Kiváló szép és gazdag gyökérzetü szabványminőségü fásoltványok a legjobb bor- és legszebb csemegefajokból, közöttük „Kreca“ (Bánáti Rizling), a legjobb és rendkivül bőtermő borfaj, és „Muscat Csabacsöngye“, a legfinomabb és legkorábban érő csemegefaj. Ezenkivül amerikai és európai sima és gyökeres szőlővesszők a legjutányosabb árak mellett eladók.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Erzsébet Szőlőoltványtelep

Tulajdonos: **SCHMIDT MÁTYÁS**

Bogáros (Torontálmegye).

TÉL JÁR,
ki velem kezd!
Finom, fess, elegáns
és olcsó cipőt kap
GOTTLIEB IZIDOR
„Turul" cipőraktárában
CELLDÖMÖLK
Sági-utca

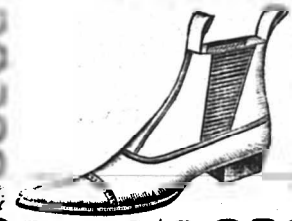

Eladó sági szőlő.

A Sághegyen, az alsósági határban a 800 t. j. könyvben felvett, 1507 hrsz 1 katasztrális hold és 510 □ területü, néhai *TÖRÖK JÁNOS* főmérnök tulajdonát képezett szőlő, melynek három negyed része uj ültetés, rajta egy tágas szobából, konyhából, éléskamrából álló hajlékkal s fölszerelt préshazzal és istállóval, szabad kézből eladó. Tudakozódni lehet

Fülöp József
reformatus lelkésznél
2—2 **Körmend (Vas m.).**

Szaloky Zsigmond
szobrász és kőfaragó
Celldömölkön, Sz. Háromságtér.

Sirkőraktárommban a legkényesebb igényeket is kielégitő sirköveket, kereszteket, lépcsőket és a katasztери felméreshez szükséges előirás szerintii határjelző köveket raktáron tartok

Szobrász ipari képzettségem folytán abban a helyzetben vagyok, hogy e szakmába vágó munkákat is jutányosan végezhetek.

Szives pártfogását és raktára megtekintését kéri

Szalóky Zsigmond
szobrász és kőfaragó.

Kiadó lakás. Szalay József házában egy három szobás modern utcai lakás mellékhelyiségekkel együtt május 1-ére kiadó. Celldömölk, Dömölki utca 2—3.

Nyomdai munkákat izléses kivitelben szállít „VÖRÖSMARTY" könyvnyomda Devecser.

A celldömölki „Titania" gőzmosó, vegytisztító és kelmefesto vállalat.

Megbizóim kényelmét szemelőtt tartva a mai naptólfogva, a directe e célra alkalmazottal, a tisztitandó ruhát — tekintet nélkül annak mennyiségére — a haztól elvittem és visszaszállittatom. Ha ebbeli kivánságát alant jegyzettel szóval v. irásban közli. **Tisztitásra elfogadok**: az egyszerü gőzmosastól a legkomplikáltabb guovreruzásig, jelesen: alsó fehérnemüeket, *ingeket, gallérokat, keselőket, női kelengyét stb. Uri és női felső ruhákat, mellényt, blouse és aljakat, egyszerü és diszes selyem ruhakat, női felöltőt, (jacket) belépőt, (entreé) nyakkendőket*, selyem, crepoiv és berlini kendőket, bőr kabát és nadrágokat, szövet és csipke függönyöket, butor szövetet, szőrme gallért és kartmantyut, agy és asztal takarókat stb. *Vegyi tisztitásra és festésetre* egész v. fejtett álapotban *„minta után"* szinre is.

Módon a m. t. közönség szives pártfogását kerem, biztosittom, hogy fötörekvésem az lesz, hogy elsőrendü munka, gyors és pontos kiszolgálás által a belém helyzett bizalmat és jó indulatot megis érdemeljem.

Vidéki megbizást gyorsan és pontosan intézem el.

Ugyan nálam kaphatók illetve megrendelhetők: mosó, mángorló, háztartási, mezőgazdasági és varró gépek, kerékpárok, alkatrészek stb. A legkedvezőbb törlesztési feltételek mellett

tisztelettel
Grünfeld Fülöp.

Csak a **minőség** révén lett **világhirü** a valódi **PALMA kaucsuk-cipősarok**

A hygienikus **Palma kaucsuk ágybetét** minősége elsőrangú

Sirolin "Roche"
ezerszeresen bevált
tüdőhurutok ellen
köhöges, hörghurutnál tüdőgyuladások után.
Egészséges tüdők erős étvágy évszer a ellen.

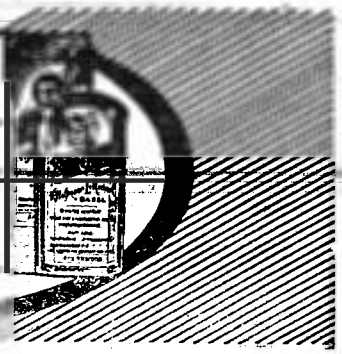

Nyomtatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben 1912